

ת"פ 15954/11/14 - י א נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 15954-11-14 מדינת ישראל נ' א

בפני	כב' השופט ארז נוריאלי
המבקש	י א
נגד	על ידי ב"כ עו"ד אורנית מרום
המשיבה	מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד נדב רייכמן

החלטה

לפני בקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן - חוק סדר הדין הפלילי ו/או חסד"פ).

ביום 14.12.14 במהלך דיון בפני כב' השופטת נחמן, ביקשה ב"כ המבקש לקבל את תלונותיה הקודמות של המתלוננת, תיקה הסוציאלית, הפסיכיאטרי וגיליון רישום פלילי.

במהלך הדיון מיום 31.12.14, חזרה בה ב"כ המבקש מהבקשה לעניין תיק סוציאלית ופסיכיאטרי והצהירה כי בכוונתה להגיש בקשה לפי סעיף 108.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה בן זוג.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 08.11.14, הכה המבקש את אשתו (להלן: "המתלוננת") על ידי כך שסטר על לחיה. סמוך לאחר מכן, נטל מגב פלסטיק ושב והכה בה ולאחר שהחלה לחייג למשטרה ניתק את השיחה והמשיך להכותה עוד מס' פעמים.

שלושה ראשים לבקשת ההגנה:

1. קבלת רשימת תלונות שהגישה המתלוננת נגד המבקש ו/או תלונות נגד אחרים. בעניין זה הפנתה ב"כ המבקש לשני תיקים סגורים שהיו תלויים ועומדים נגד המבקש.

2. קבלת רשימת תיקים סגורים בעניינה של המתלוננת.

3. גיליון רישום פלילי לרבות מב"דים של המתלוננת.

המשיבה התנגדה לבקשה על כל חלקיה, טענה כי גיליון הרישום הפלילי לרבות תיקי המב"ד אינו חומר חקירה ואינו רלוונטי, **בכל מקרה הצהירה המשיבה כי אין למתלוננת רישום פלילי.**

אשר לבקשה לרשימת תלונות קודמות התנגדה המשיבה, וביססה התנגדותה על הטענה כי מדובר בחומר שאינו רלוונטי לכתב האישום.

הצדדים זומנו לדיון שהתקיים בין 31.12.14, במהלך דיון זה, פירטה ב"כ המבקש נימוקיה, והדגישה כי היא ממקדת את בקשתה בשני תיקי חקירה סגורים שנפתחו נגד המבקש עקב תלונותיה הקודמות של אותה מתלוננת. מדובר בתיקים מאוגוסט 2012 וממרץ 2014. לטענת הסניגורית, המתלוננת "**מיחזרה את אותה תלונה ישנה... מדובר במתלוננת עם אינטרס... יש אינטרס להכפיש את שמו.**"

אשר לרשימת התיקים, מבקשת ב"כ המבקש להוכיח כי מדובר במתלוננת אשר נוהגת לטפול האשמות שווא כלפי הנאשם או בני זוג קודמים.

ב"כ המבקש מבקשת לקבל את חומר החקירה בשני התיקים שצוינו לעיל, ואת חומר החקירה אף מתוך התיקים שעולים מרשימת תלונותיה של המתלוננת בין נגד בעלה ובין כנגד אחרים.

לדבריה, מבקשת את חומר הראיות על מנת לאפשר קיומה חקירה נגדית יעילה על מנת לערער את מהימנותה של המתלוננת.

במהלך הדיון הגישה ב"כ המשיבה את גיליון הרשעות קודמות של המתלוננת - שסומן **במ/1**. כמו כן הוגשה רשימת התלונות שסומנה **במ/2** (יוער כי בפרוטוקול הדיון מיום 31.12.14, עמ' 6 שורה 17 נרשם כי רשימת התלונות שהוגשה סומנה **ת/2** ואולם יש לסמנו **במ/2**).

מכיוון שהמשיבה לא הצטיידה במועד זה בחומר הרלוונטי ולא היה באפשרותה להציגו בפני בית המשפט, נקבע מועד דיון נוסף ליום 07.01.2015.

במהלך הדיון מיום 07.01.2015, הגישה ב"כ המשיבה את חומר הראיות הנלווה לרשימת התלונות במ/2 (בתוך קלסר ורוד) ושני תיקי פ"א שנפתחו כנגד המבקש ונסגרו.

באשר לתיקים סגורים ומב"דים שבה המשיבה וחזרה על התנגדותה העקרונית שהובאה לעיל והפנתה לבש"פ 1408/14, שם נקבע כי בית המשפט לא נכלל בין הגופים שיכולים להיחשף לחומר הנ"ל. בשל כך, טענה המשיבה כי אף אם קיימים תיקים סגורים כנגד המתלוננת לא נמסרו הם לבית המשפט מכיוון שאין לחשוף את בית המשפט לחומר זה.

דין והכרעה

כידוע, סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי מקנה לנאשם זכות לעיין בחומר החקירה, זאת על מנת לאפשר לו להכין הגנתו. זכות יסוד זו של נאשם, מוגבלת לעיין בחומר חקירה הרלוונטי לאישומים ולסוגיות הנדונות בהליך הפלילי, ואשר יש בו פוטנציאל להוכחת הגנתו.

זכות הגילוי והעיין נתפסת כחלק מזכות היסוד של הנאשם לפרוס הגנתו בבית המשפט (ע"פ 4765/98 **נדאל אבו סעדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג (1) 832, 838 (1999); בש"פ 7064/08 **מדינת ישראל נ' ברקו**, שם, בפסקה 21).

הרציונל והבסיס לקיומה של זכות יסוד זו נשען על ההכרה בזכותו של הנאשם למשפט הוגן; זכותו להיערך כראוי למשפט; הערך של גילוי האמת, וצמצום פערי הכוחות בין התביעה להגנה (ר' למשל בש"פ 6695/11 **מדינת ישראל נ' פלוני**).

תכלית הגילוי היא להוציא את האמת לאור, באשר ללא זכות זו, נשללת מהנאשם האפשרות לסתור ראיה או לבחון מהימנות ראיה, באמצעות הגילוי, מתאפשר לנאשם לבחון את הראיות שבכוונת התביעה להסתמך עליהן, להכין הגנתו בהתאם ולהיערך כראוי למשפט.

על בית משפט לבחון מהי מידת הזיקה של החומר בו מבקשת ההגנה לעיין להליך הפלילי המסוים. ככל שמדובר בזיקה רחוקה ושולית, שהמסקנה המתבקשת היא, שמדובר בתקווה ספקולטיבית בלבד, שמא יימצא בחומר המבוקש סיוע לנאשם - לא תיכון זכותו לעיין בחומר המבוקש ובית משפט ייטה לדחות הבקשה.

עם זאת, וזאת יש לזכור, המדיניות השיפוטית היא לפרש את המונח "**חומר חקירה**" באופן רחב, המאפשר, במקרים המתאימים לאפשר לנאשם לעיין בחומר ראיות הנוגע בעקיפין לאישומים הרלוונטיים.

מקום שמתעוררת פגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים כתוצאה מהוצאת הצו המבוקש, שומה על בית המשפט לאזן בין זכותו של המבקש להגנה אפקטיבית לבין זכות הפרטיות של המתלוננים והעדים. הכלל הוא שכאשר מדובר בחומר חקירה מובהק או כאשר קיימת אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת הנאשם, הרי שעל בית המשפט להורות על מסירתו של החומר להגנה גם במחיר של פגיעה בזכויותיו של עד או מתלון.

בעניין זה, הדגישה פסיקת בית המשפט העליון כי יש לבחון את מידת הרלוונטיות של החומר להגנת המבקש ואת הזיקה בין החומר המבוקש לפוטנציאל ההגנה של הנאשם. ככל שהרלוונטיות ברורה יותר והזיקה להגנתו של המבקש חזקה יותר תגבר הנטייה להכריע לטובת זכויותיו של המבקש (ר' למשל בש"פ 8683/09 אהרון נ' מדינת ישראל).

קשה עד בלתי אפשרי ליתן הגדרה למונח "חומר חקירה" והפסיקה ניסתה לקבוע מבחנים כלליים לסייע לבית המשפט לזהותו (ר' למשל בש"פ 1355/98 בן ארי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (2) 1 (1998)).

השאלה אם חומר מסוים אכן מהווה חומר חקירה, תוכרע אפוא באופן פרטני "על פי טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש" (ר' בש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל).

תנאי מקדמי לגילוי ולהעברת חומר חקירה הוא שמדובר בחומר רלוונטי הנבחן על ידי בית המשפט בהתאם לשכל הישר וניסיון החיים. בית המשפט אינו אמור להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, או כאשר הרלוונטיות של החומר לתביעה היא רחוקה ושולית.

בית המשפט לא יתיר "מסע דיג" בלתי ממוקד אחר חומר, מתוך תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא ואולי יימצא באותו חומר סיוע לנאשם (ר' בג"ץ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי, פ"ד נז (4) 625 (2003)).

מן הכלל אל הפרט:

אפנה כעת לבחינת הבקשה לגופה, זאת לאור הכללים דלעיל והמדיניות המשפטית המקובלת:

אשר לבקשה לעיון ברישום הפלילי ובמב"דים:

נקבע זה מכבר בפסיקה, שיש לאפשר עיון בגיליון רישום פלילי של מתלונן או עד תביעה כאשר הפגיעה בפרטיות הינה מידתית. בהקשר זה על בית משפט לבחון את הקשר בין שאלת מהימנותו של המתלונן לבין טיב הרישום הפלילי וסוג העבירות המופיעות בגליונו; חלוף הזמן מעת ההרשעה; הקשר בין האישום שלגביו אמור המתלונן להעיד לבין הרשעותיו הקודמות; הפוטנציאל הראייתי הגלום בעדותו; מידת מעורבותו באירוע נושא כתב האישום (ר' לעניין זה בש"פ 5881/06 שלמה בניזרי נ' מדינת ישראל, פ"ד סב (1) 684 (להלן: "הלכת בניזרי")).

בחנתי את מסמך **במ/1** שהוגש לעיוני ובאתי לכלל דעה כי אין מקום להיעתר לבקשה, וזאת בהתאם למבחני הרלוונטיות שנקבעו לעיל.

אשר לבקשה לעיין בתיקים סגורים שהוגשו נגד המתלוננת:

הכלל הוא שתיקים סגורים אינם בגדר חומר חקירה. הלכה זו נקבעה בבש"פ 1408/14 פלוני נ' מדינת ישראל, על ידי כב' השופט סולברג, ולפיה מידע על תיקים סגורים יימסר אך ורק לגופים המפורטים בתוספת השלישית ובית המשפט אינו נמנה על הגופים המפורטים בתוספת זו.

בהתחשב באמור לעיל ובהלכה המחייבת אני דוחה את הבקשה למסור מידע על תיקים סגורים שהוגשו נגד המתלוננת.

אשר לרשימת התלונות שהגישה המתלוננת נגד המבקש ו/או תלונות נגד אחרים:

עיינתי ברשימה שהועברה לעיוני ושסומנה במ/2. בחנתי את התלונות וחומר החקירה לרבות בשני התיקים שהועברו לעיוני, האחד מאוגוסט 2012 והאחר ממרץ 2014, ולאחר שהחלתי את הכללים שנקבעו בהלכת בניזרי, אני סבור כי יש מקום להיעתר לבקשה.

בעניינינו, הנאשם מבקש לעיין בשני תיקים שבהם הוגשו נגדו תלונות על ידי אותה מתלוננת בתיק זה. מדובר בתלונות שהוגשו בינואר 2014, מרץ 2013 ואפריל 2012. אני קובע כי קיימת זיקה של ממש בין תוכן התלונות בתיקים שלפניי לבין הגנתו של הנאשם. לא מצאתי כי יש במסירת הודעות המתלוננת ואמרות הנאשם בתיקים אלו משום פגיעה באינטרס מוגן של צד ג' באשר מדובר בתלונות שהוגשו כאמור על ידי אותה מתלוננת ובגין נחקר הנאשם שלפניי.

כך או אחרת, זכותו של הנאשם להליך הוגן, גוברת במקרה זה.

לאור האמור לעיל, אני סבור כי התיקים הנ"ל מקיימים את דרישות סעיף 74 לחסד"פ ומהווים חומר חקירה שיש להעבירו לעיון הנאשם.

שבתי ועיינתי ברשימת התלונות שסומנה במ/2. ככל שמדובר בתלונות שהוגשו על ידי המתלוננת נגד הנאשם במועדים שונים מהמועדים שצוינו לעיל, אני קובע שמדובר בחומר חקירה העונה על התנאים שנקבעו בפסיקה ומקיים את דרישות סעיף 74 לחסד"פ ועל כן הוא מהווה חומר חקירה רלוונטי שיש להעבירו לנאשם.

כך הם פני הדברים בהקשר להודעות המתלוננת ואמרות הנאשם (במידה ונחקר בגין תלונה זו), מתארכים 10.09.2014 ובגין אירועים מיום 14.01.2010 ו-16.07.2010.

עיינתי ביתר התלונות המפורטות במסמך במ/2. נתתי דעתי לטענות ב"כ המבקש בהקשר לתלונות נוספות שהגישה, לכאורה, המתלוננת נגד אחרים, ולאחר שהחלתי את כללי הרלוונטיות בהתאם להלכת בניזרי, לא מצאתי שיש מקום להיעתר לבקשה.

לפיכך, הריני מורה למשיבה להעביר לב"כ המבקש את הודעות המתלוננת ואמרות הנאשם, בתיק פ"א 40167/14, בתיק פ"א 155808/12 וכן את הודעות המתלוננת ואמרות הנאשם (במידה ונחקר בגין תלונה זו), מתאריכים 10.09.2014 ובגין אירועים מיום 14.01.2010 ו-16.07.2010.

בשים לב למועד הדיון שנקבע להוכחות תעביר המזכירות עוד היום לצדדים את העתק החלטתי זו.

המזכירות תעביר לידי המשיבה את הקלסר (ובו המסמכים המסומנים במ/1 ובמ/2, וכן תקצירי התיקים וההודעות).

כמו כן, תעביר המזכירות לידי המשיבה את תיקי פ"א 40167/14 ופ"א 155808/12.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ה, 18 ינואר 2015, בהעדר
הצדדים.